

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 48^ο – ΑΡΙΘ. 795

28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

- Λόγος Κατηχητήριος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς2
- Ἐπιστημονικόν Συμπόσιον περὶ τῆς ἀνθρωπίνης δουλείας4
- Ὁ Πατριάρχης εἰς τὴν Ἑλβετίαν6
- Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Φωτίου εἰς Χάλκην7

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

- Ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων8

ΑΡΘΡΑ

- ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗΝ ΚΑΙ "ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ" ΜΟΛΥΝΣΟ-ΛΟΓΙΑΝ:
ὑπὸ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνας Δρος Ἀθανασίου12

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
TÉLÉGR. ORTHODOXIA-GENÈVE • TÉL. (022) 758 98 60 • FAX (022) 758 98 61 • 37, CHEMIN DE CHAMBÉSÝ, 1292 CHAMBÉSÝ-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιτίθει ἐν ἐνημερώσει τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευμένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μὲ ἀπλήν ἐνδειξιν τῆς προελεύσεως.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

- Λόγος Κατηχητήριος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα,

Διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ εἰσερχόμεθα ἀπὸ τῆς αὔριον εἰς τὸ στάδιον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς καταλληλοτέρας περιόδου διὰ τὴν στροφὴν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τῆς ἰδικῆς μας ψυχῆς, πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ περίοδος αὕτη εἶναι μία διαρκῆς κατάνυξις ἐνώπιον τοῦ ἐκτυλισσομένου καθ' ἡμέραν μυστηρίου τοῦ Θεοῦ, τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τοῦτο ἡ παρεχομένη εἰς ἡμᾶς εὐκαιρία τῶν Ἱερῶν Νηστειῶν ἔχει ἐν ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικόν: τὴν ἀνάνηψιν καὶ τὴν νῆψιν τῆς ψυχῆς, ἢ ὅποια καλεῖται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν γέμουσαν θείων προτροπῶν καὶ ἀγιότητος περίοδον αὕτην νὰ συνειδητοποιήσῃ τὰ παροδικὰ καὶ τὰ ὀρώμενα καὶ νὰ μεταβῇ σταδιακῶς πρὸς τὰ μείζονα καὶ τὰ κρείττονα, πρὸς τὰ ἀόρατα.

Ἀναγλύφως καὶ ἐπιγραμματικῶς Ἀνδρέας ὁ Κρήτης διὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος του ὁμιλεῖ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς πᾶσαν ψυχὴν θλιβομένην καὶ καταπονουμένην ὑπὸ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν περισπασμῶν τῆς παρούσης ζωῆς. Συναισθανόμενος ὁ Ἅγιος τὸ βάρος τῆς πονεμένης ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐν ἀγωνίᾳ κραυγάζει: «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα τί καθέυδεις;». Ἡ κραυγὴ αὕτη ὁδηγεῖ εἰς τὴν συνειδητοποιήσιν τῆς ματαιότητος καὶ εἰς τὸν ἀνέκφραστον φόβον τοῦ τέλους τῆς ἐπιγείου ζωῆς: «τὸ τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις (ψυχὴ μου) θορυβεῖσθαι». Ἐνώπιον τοῦ ἀπροσδοκῆτου τέλους τῆς ζωῆς ποῦ ἔρχεται «ὡς κλέπτης ἐν νυκτί», καλεῖ ἑαυτὸν ὁ τῆς Κρήτης Φωστήρ

καὶ κάθε πονεμένην καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς ἀνασφαλείας διακατεχομένην ψυχὴν: «Ἀνάνησον», λοιπόν, «ἵνα φείσῃται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν».

Ἡ Ὁρθόδοξος Πατερικὴ διδασκαλία καὶ φωνὴ μᾶς καλεῖ, κατὰ τὸ ἐνώπιόν μας στάδιον, νὰ συναισθανθῶμεν ὁ καθείς «ποῖοι εἴμεθα, ποῦ εὐρισκόμεθα καὶ ποῦ ὑπάγομεν», ποῦ κατευθυνόμεθα δηλαδή. Νὰ αἰσθανθῶμεν τὸ μάταιον τοῦ προσκαίρου βίου καὶ νὰ μετανοήσωμεν δι' ὅσα «ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, ἐν λόγοις ἢ ἐν ἔργοις, ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ πάσαις (ἡμῶν) ταῖς αἰσθήσεσιν» εἰργάσθημεν μέχρι τοῦδε ὄχι κατὰ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν νόμον τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀνανήψωμεν. Μόνον τότε θὰ εὕρωμεν ἔλεος καὶ χάριν καὶ θὰ μᾶς φεισθῇ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροῦς καὶ τὰ κρύφια πάντα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς λογισμοὺς γινώσκων Κύριος καὶ δὲν θὰ μᾶς καταλογίσῃ τοὺς ἀδίκους λογισμοὺς, οἱ ὅποιοι ὀδηγοῦν εἰς μάταια καὶ ἀνώφελα ἔργα.

Ὁ ἐνώπιόν μας ἀγὼν συμποσοῦται εἰς τὴν νῆψιν καὶ εἰς τὴν ἀνάνηψίν μας, εἰς τὴν μετάνοιαν. Διὰ τῆς μετάνοιας, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς καταστάσεώς μας δηλαδή, καὶ διὰ τῆς ἐξομολογήσεως, ἡ ζωὴ μας στεφανώνεται διὰ «τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τοῦ πληρώματος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν». Ἡ ἀνάνηψις ταυτίζεται πρὸς τὴν συνείδησιν τοῦ μετανοοῦντος ἀνθρώπου (Πρβλ. Β' Κορ. α', 12 καὶ Ρωμ. β', 15). Ἡ συνείδησις εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Καλούμεθα οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ νὰ βιώσωμεν τὴν περίοδον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὡς χρόνον συνειδησιακῆς νήψεως καὶ ἀνανήψεως, ὡς στιγμὴν αἰωνιότητος τῆς Ὁρθοδόξου ταυτότητός μας. Δηλαδή, καλούμεθα νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ συμβιώσωμεν μὲ τὸν Χριστόν. Νὰ ζήσωμεν ἐκκλησιαστικῶς καὶ πνευματικῶς. Διότι μόνον εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν ὑπάρχει ἡ δυνατότης νὰ ἀνανήψῃ ἡ συνείδησις μας καὶ νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὸν χῶρον τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀλανθάστων κριτηρίων πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ λύτρωσίν μας.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς εὐλογημένης ταύτης περιόδου, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐπισκέπτονται πᾶσαν Ὁρθόδοξον Χριστιανὴν ψυχὴν κοπιῶσαν καὶ πεφορτισμένην καὶ ἀπαράμυθτον ὑπὸ τῶν ἀξιῶν καὶ ἡδονῶν καὶ ἀπολαύσεων τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου τούτου, συμπορεύονται καὶ συμπροσεύχονται πρὸς τὸν «προσερχόμενον σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς Βασιλέα τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριον τῶν κυριευόντων»: Ἀξίωσον, Κύριε, πάντας τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς ἐν εἰρήνῃ καὶ συντριβῇ καρδίας νὰ διαπορευθοῦν τὴν ἱερὰν περίοδον καὶ τὸ ἀνοιγόμενον στάδιον, «χαριτῶν καὶ δυναμῶν ὅπως προφθάσωμεν, ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον ἀνδρικῶς, τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς Ἀνα-

στάσεώς Σου, καὶ ἐν χαρᾷ στεφανηφοροῦντες αὐτὴν ἀκαταπαύστως αἰνέσωμεν» (πρβλ. ποίημα κυρίου Θεοδώρου, Τριώδιον).

Εὐλογοῦντες πατρικῶς ὑμᾶς, τέκνα ἀγαπητὰ καὶ πιστὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, καὶ ἠνωμένοι μαζί σας ἐν προσευχαῖς καὶ δεήσεσιν, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τὴν δύναμιν τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ τὰς πρεσβείας τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ὥστε ἅπαντες ἀξίως τῆς κλήσεως ἡμῶν ὡς Ὁρθοδόξων νὰ πολιτευθῶμεν, καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τοιοῦτοτρόπως τῆς τρυφῆς καὶ τῆς δόξης τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, εἰς Ὅν τὸ κράτος καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγια καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, βιζ΄

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

• Ἐπιστημονικὸν Συμπόσιον περὶ τῆς ἀνθρωπίνης δουλείας

Τὸ διήμερον, 6-7 Φεβρουαρίου, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, διωργάνωσεν ἐπιστημονικὸν Συμπόσιον ἐν ξενοδοχείῳ τῆς Πόλεως μέ θέμα τὴν σύγχρονον δουλείαν, τῇ ὑψηλῇ παρουσίᾳ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου καὶ τῆς Α. Χάριτος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας καὶ Πριμάτου πάσης Ἀγγλίας κ. Justin Portal Welby, Οἵτινες καὶ ὠμίλησαν καταλλήλως, καὶ τῇ συμμετοχῇ πολλῶν Καθηγητῶν ἐκ διαφόρων Πανεπιστημίων τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Ο.Η.Ε., τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν κ.ἄ.

Κατ' αὐτὸ ἀνεγνώσθη Μήνυμα τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ἐξοχ. κ. Menlüt Çavuşoğlu. Παρέστησαν μέλη τῆς ἐν τῇ Πόλει Σεβ. Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου, ἐκπρόσωποι τῶν Σοφολ. Διευθυντοῦ Ἐρησκευτικῶν Ὑποθέσεων τῆς Τουρκίας καὶ Μουφτῆ τῆς Πόλεως, ὁ ἐξοχ. Πρέσβυς κ. Εὐάγγελος Σέκερης, Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Πόλει, ἡ εὐγεν. κ. Judith Slater, Γεν. Πρόξενος τῆς Μ. Βρετανίας, ἐκπρόσωποι ἄλλων Χριστιανικῶν Δογματῶν καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἐν τῷ τέλει τῶν συνεδριῶν ἡ Α.Θ. Παναγιότης καὶ ἡ Α. Χάρις ὑπέγραψαν Κοινὴν Δήλωσιν, δι' ἧς καταδικάζουν τὸ φαινόμενον τῆς ἀνθρωπίνης δουλείας καὶ τῆς ποικίλης ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου.

Τό ἑσπέρας παρετέθη επίσημον δεῖπνον, κατά τό ὁποῖον ἀντηλλάγησαν προπόσεις καί ἀναμνηστικά δῶρα μεταξύ τοῦ Πατριάρχου καί τοῦ Ἀγγλικανοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἀμαρτίαι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

«Κύριε, τοὺς αἰχμαλώτους ρύσαι. Τῶν ἐν βήμασι, καί μετάλλοις, καί ἐξορίαις, καί πικραῖς δουλείαις, καί πάσῃ θλίψει καί ἀνάγκῃ καί περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον, ὁ Θεός ... Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων λιμὴν»

(Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Τὴν 6^η καί τὴν 7^η Φεβρουαρίου 2017 συνήλθεν ἐν τῇ Πόλει ἡμῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου τὸ διεθνὲς Φόρουμ διὰ τὰς συγχρόνους μορφὰς δουλείας, συνδιοργανωθὲν ὑπὸ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἰδέα τῆς συγκλήσεως τοῦ Φόρουμ αὐτοῦ προέκυψε κατὰ τὰς συνομιλίας τοῦ Παναγιωτάτου καί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας κ. Justin Welby κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισήμου πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως εἰς τὸ Ἀνάκτορον Lambeth, ἀπὸ 2^{ης} ἕως 4^{ης} Νοεμβρίου 2015, εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς πρώτης ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰουστίνου εἰς Φανάριον, τὴν 13^{ην} καί 14^{ην} Ἰανουαρίου 2014.

Στόχος τοῦ Φόρουμ ἦτο νὰ συγκεντρώσῃ διακεκριμένους ἐπιστήμονας, ἀνθρώπους τῆς δράσεως καί πολιτικούς συμβούλους ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον διὰ νὰ συζητήσουν τὸ πρόβλημα τῆς συγχρόνου δουλείας καί νὰ τονίσουν τὴν ζωτικὴν σημασίαν τῆς προστασίας τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καί ἐλευθερίας, τόσον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὅσον καί διὰ τὰς θρησκευτικὰς κοινότητας καί διὰ τὰ κινήματα τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐν Κρήτῃ (Ἰούνιος 2016) ἀνέδειξε σαφῶς τὸ καίριον αὐτὸ θέμα διὰ τῆς Ἐγκυκλίου αὐτῆς, δηλώσασα: «Ἡ Ἐκκλησία δὲν ζῆ διὰ τὸν ἑαυτὸν της. Προσφέρεται δι' ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ τὴν ἀνύψωσιν καί τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κόσμου εἰς καινοὺς οὐρανοὺς καί καινὴν γῆν».

Εἰς τὴν εἰσηγητικὴν Αὐτῆς ὁμιλίαν, ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἀνέφερε τὰ κάτωθι: «Συχνάκις ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κατηγορεῖται ὅτι παραμελεῖ τὸν κόσμον χάριν τῆς λειτουργικῆς καί πνευματικῆς ζωῆς, προσανατολιζομένη πρωτίστως πρὸς τὴν μέλ-λουσαν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καί ἀγνοοῦσα τὰς προκλήσεις τοῦ παρόντος. Τούναν-τίον, ὅ,τι λέγει καί πράττει ἡ Ἐκκλησία γίνεται ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καί χάριν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καί τοῦ

αἰωνίου προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἀδύνατον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ σιωπᾷ ἐνώπιον τοῦ κακοῦ, νὰ ἀδιαφορῇ διὰ τὴν κραυγὴν τῶν ἐνδεῶν, τῶν καταπιεζομένων καὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι εἶναι θύματα ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ ἀληθὴς πίστις εἶναι πηγὴ διαρκοῦς ἀγῶνος κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς ἀπανθρωπίας».

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας συνυπέγραψαν Κοινὴν Δήλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν «καταδικάζεται κάθε μορφή ὑποδουλώσεως τοῦ ἀνθρώπου ὡς τὸ πλέον ἀνόσιον ἀμάρτημα, καθὼς θίγει τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ πλασθέντος κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀνθρώπου». Ἐπίσης, οἱ δύο ἡγέται «προτρέπουν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κρατῶν νὰ ἐξεύρουν καταλλήλους καὶ ἀποτελεσματικοὺς τρόπους διὰ τὴν δίωξιν ὧσων ἐμπλέκονται εἰς τὴν ἐμπορίαν ἀνθρώπων, διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς συγχρόνου δουλείας εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις αὐτῆς, διὰ τὴν προστασίαν τῶν θυμάτων εἰς τὰς κοινότητάς μας καὶ διὰ τὴν στήριξιν τῆς ἐλπίδος, ὅπου ὑπάρχει ἐκμετάλλευσις ἀνθρώπων».

Τέλος, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας συνέστησαν κοινὴν ὁμάδα ἐργασίας δι' ἐνασχόλησιν μὲ τὴν σύγχρονον δουλείαν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 2017

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου

• Ὁ Πατριάρχης εἰς τὴν Ἑλβετίαν

Ἀπὸ 31^{ης} Ἰανουαρίου μέχρι 3^{ης} Φεβρουαρίου ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης ἐπεσκέφθη τὴν Γενεύην ἔνθα ὑπεβλήθη εἰς ἰατρικὰς (καρδιολογικὰς) ἐξετάσεις εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς Κλινικὰς τῆς πόλεως, μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ - δόξα τῷ Θεῷ - ἀποτελέσματα.

Κατὰ τὴν ἐν Γενεύῃ βραχεῖαν παραμονὴν Του ὁ Πατριάρχης ἔτυχε τῶν διευκολύνσεων καὶ περιποιήσεων τῶν Σεβ. Μητροπολίτου Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίου καὶ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Λαμψάκου κ. Μακαρίου, οὓς καὶ ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ἐν Σαμπεζύ Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἔνθα ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν καὶ τὸν ἐντιμ. κ. Ἀνδρέαν Παπαθωμᾶν, ἐπιχειρηματίαν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 2^{ας} τ.μ., ἡ Α.Θ. Παναγιότης παρηκολούθησε τὴν εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν δοθεῖσαν διάλεξιν τοῦ Ἱστορικοῦ ἔλλογ. κ. Κωνσταντίνου Σταματοπούλου, τὴν διοργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοελβετικοῦ Συνδέσμου «Jean-Gabriel Eynard», μὲ θέμα: «Ἡ ἀκτινοβολία τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρά τοῖς Σλαύοις τῶν Βαλκανίων καὶ παρά τοῖς Ρώσσοις»,

μεθ' ἣν ὁ Παναγιώτατος παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον παρατεθέν πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐξοχωτάτης Πρέσβευς κ. Ἄννης Κόρκα, Μονίμου Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος παρά τοῖς ἐν Γενεύῃ Διεθνέσιν Ὄργανισμοῖς.

Τὸν Πατριάρχην συνώδευσαν εἰς τό ταξίδιον Αὐτοῦ τοῦτο ὁ ἐντιμολ. κ. Παντελεήμων Βίγκας, Ἄρχων Μ. Χαρτοφύλαξ, καί ὁ Ἐξοχώτατος ἐν ἰατροῖς κ. Jan-Klod Kayuka, θεράπων Αὐτοῦ ἱατρός.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, χρέη Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐξετέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας κ. Ἀθανάσιος.

• Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Φωτίου εἰς Χάλκην

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, ἐπὶ τῇ ἰ. Μνήμῃ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἀνιδρυτοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Χάλκης, ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ναυδίῳ αὐτῆς κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς Δευτέρας, 6^{ης} Φεβρουαρίου, καθ' ἣν τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Πανοσιολ. Δευτερεύων κ. Θεόδωρος.

Ἐκκλησιάσθησαν οἱ Σεβ. Ἐφοροὶ τῆς Ἰ. Μονῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Δέρκων κ. Ἀποστόλου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως κ. Εἰρηναῖος, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Ἀλικαρνασσοῦ κ. Ἀδριανός καὶ Ἀρούσης κ. Ἀγαθόνικος, ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὁ ἐξοχ. Πρέσβυς κ. Εὐάγγελος Σέκερης, Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Πόλει, ἡ εὐγεν. κ. Federica Ferrari Bravo, Γεν. Πρόξενος τῆς Ἰταλίας, Ἄρχοντες Ὀφφικιάλιοι, πιστοὶ ἐκ τῶν νήσων καὶ ἐκ τῆς Πόλεως, ὡς καὶ προσκυνηταὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐν τῷ τέλει τῆς Θεῖας Λειτουργίας, ὁ Πατριάρχης ἐχειροθέτησεν εἰς τό Ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς Ὄσιολ. Ἱερομόναχον κ. Καισάριον Χρόνην.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Παναγιώτατος μετὰ τῶν ὡς ἄνω ἁγ. Ἀρχιερέων, ἐτέλεσε τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς Μονῆς νέων προσκυνηταρίων, δωρεᾶς Ἱεραρχῶν ἀποφοίτων τῆς Ἰ. Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ τῆς ἐν τοῖς κήποις αὐτῆς προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων Δωροθέου Γεωργιάδου (1891-1974), καὶ ἐνεκαινίασε τό νέον μαγειρεῖον τῆς Μονῆς.

Ἐπηκολούθησε δεξίωσις ἐν τῇ Αἰθούσῃ Τελετῶν, καθ' ἣν ὠμίλησεν ὁ Ἡγούμενος Σεβ. Μητροπολίτης Προύσης κ. Ἐλπιδοφόρος, παρουσιάσας τοὺς ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν συμβαλόντας ποικιλοτρόπως εἰς τὰ ἔργα τῆς Μονῆς, καὶ

ἐν συνεχείᾳ ὁ ἔλλογ. κ. Ἀγαμέμνων Τσελίκας, Προϊστάμενος τοῦ Ἱστορικοῦ καὶ Παλαιογραφικοῦ Ἀρχείου τοῦ Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἔλλογ. κ. Ἑλλη Δρούλια, Διευθύντρια τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Σταμκόπουλος καὶ ἐν τέλει ὁ Παναγιώτατος. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο καὶ προβολὴ συντόμου κινηματογραφικῆς ταινίας διὰ τὴν Σχολὴν.

Τὴν μεσημβριάν παρετέθη ἐόρτιος Τράπεζα εὐλογηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, εἰς ἣν παρεκάθησαν ἅπαντες οἱ συνεορτασταί.

Ἡ Α Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, κατερχόμενος ἐκ Χάλκης τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 6^{ης} τ.μ., ἐπεσκέφθη τὸν ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ Πανεπιστημίου Κοσ νοσηλευόμενον Σεβ. Μητροπολίτην Γέροντα Νικομηδείας κ. Ἰωακείμ, συμπληρώσαντα τὴν ἡμέραν ταύτην ὀλόκληρον δεκαπενταετίαν ἐν τῇ κλίνῃ τῆς ἀσθενείας κατόπιν ἐγκεφαλικοῦ ἐπεισοδίου.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

• Ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

Τὴν Τετάρτην, 5^{ην} /18^{ην} Ἰανουαρίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανίων συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας ταύτης ἀνεγνώσθησαν αἱ Μεγάλαι Ὠραι τῶν Ἐπιφανίων εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου. Ἠκολούθησεν ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ἡ Α.Θ. Μαριότης ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ, πρὸς ἀγιασμόν τῶν Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ προσκυνητῶν.

Ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, τῶν ιερέων ἐνδεδυμένων καὶ τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε». Ἐνταῦθα ὁ ἐφημέριος ἠγίασε τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου, ὁ δὲ Μακαριώτατος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνέμεναν, ἕως ὅτου ἀνῆλθεν ἡ συνοδεία ἐκ τοῦ ἀγιασμοῦ ἀπὸ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὑπὸ τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Σεβαστείας κ. Θεοδόσιον, ὅστις καὶ ἠγίασε τὴν αἴθουσαν. Τούτων τελεσθέντων, μετ' οὐ πολὺ, ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῶν Ἀγιοταφитῶν ἀνεχώρησε διὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μέσῳ Ἰεριχοῦς τῇ συνοδείᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου.

Εἰς Ἱεριχώ ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο δεκτός πρῶτον ὑπό τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου Ἀρχιμανδρίτου Φιλουμένου, ἐν συνεχείᾳ δέ ὑπό τοῦ Παλαιστινίου Δημάρχου Ἱεριχοῦς, τόν ὁποῖον καί προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἑλληνιστί:

“Ἐντιμότητα Μουχάφεζ – Νομάρχα τῆς Ἱεριχοῦς, Ἱερολογιώτατε Σεῖχη, Κύριε Δήμαρχε, Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα,

Ἡ ἐορτή τῶν ἀγίων Θεοφανίων, ἡ γνωστή ὡς «ἡ ἐορτή τῶν Φώτων» ἀποτελεῖ προέκτασιν καί ὀλοκλήρωσιν τῆς Μεγάλης ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, ἡ ὁποία ἐωρ-τάσθη μέ μεγαλοπρέπειαν εἰς τόν τόπον τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν Βηθλεέμ.

Ὁ ἐξοχώτατος Πρόεδρος τοῦ Παλαιστινιακοῦ κράτους κ. Μαχμούντ Ἀμπάς – Ἀμποῦ Μάζεν, κατά τήν τιμητικήν δι’ ἡμᾶς παρουσίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐορτῇ, μετ’ ἐμφάσεως ἐτόνισεν εἰς τήν ὁμιλίαν τοῦ, ὅτι ἡ ἐορτή αὕτη εἶναι ἐορτή τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ, δηλονότι Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων.

Αὐτό τό γεγονός διαπιστώνομεν καί σήμερον, εὐρισκόμενοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, τουτ’ ἐστίν ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ πόλει τῆς Ἱεριχοῦς, ἔνθα παρά τόν Ἰορδάνην ποταμόν ἔλαβε χώραν τό ἄρρητον μυστήριον τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπί τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τήν βάπτισιν Αὐτοῦ ὑπό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Τό Ἑλληνορθόδοξον (Rum Orthodox) Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τό ὁποῖον εἶναι ἡ πηγὴ – μήτηρ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, συνεχίζει διά μέσου τῶν αἰώνων, δηλαδή τῆς μακραίωνος ἱστορικῆς αὐτοῦ ἐνεργοῦς παρουσίας νά μαρτυρῇ τήν ἱερότητα τῆς Παλαιστινιακῆς γῆς, τήν ὁποίαν ἠγίασεν ὁ Παντοδύναμος Θεός διά τοῦ Μονογενοῦς Αὐτοῦ Υἱοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί διά τῶν προφητῶν Αὐτοῦ.

Αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ καί αἱ Ἐκκλησίαι ἐντός τῆς Ἱεριχοῦς καί τῶν περιχώρων τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ μαρτυροῦν αὐτήν τήν ἀλήθειαν. Μαρτυροῦν δέ ἐπί πλέον ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ φωτός καί Αὐτός οὗτος εἶναι τό φῶς, τό ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον. Τό θεῖον δέ τοῦτο φῶς εἶναι φῶς ἀγάπης, εἰρήνης καί δικαιοσύνης. Τοῦτο δέ σημαίνει ὅτι δέν δύναται νά υπάρξῃ εἰρήνη ἄνευ δικαιοσύνης.

Αὐτό τοῦτο τό μήνυμα εὐαγγελίζεται καί τό Ἑλληνορθόδοξον (Rum Orthodox) Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διά μέσου τῶν αἰώνων. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἱστορικὴ συνθήκη μεταξύ τοῦ Omar Ibn Khattab καί τοῦ προκατόχου ἡμῶν, Πατριάρχου Σωφρονίου, ἐθεμελιώθη ἐπ’ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, δηλονότι τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης, συμφώνως μέ τόν θεῖον Νόμον: «οὐ γάρ ἐστίν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βρῶσις καί πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ», (Ρωμ. 14,17), λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Κατά δέ

τὴν μαρτυρίαν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ἐκήρυττε τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης: «Ἦλθε γάρ Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης», (Ματθ. 21,32).

Εὐχόμεθα, ὅπως τό θεῖον φῶς, τό ὁποῖον ἐφανερώθη τοῖς ἀνθρώποις ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου καί εἰς τά περὶχωρα αὐτοῦ ἐπιλάμψη ἐν ταῖς καρδίαις τῶν κραταιῶν τῆς γῆς καί «ἐργασθῶσι τὴν δικαιοσύνην», (Πράξ. 10, 35), εἰς δέ τόν σεβαστόν ἡμῖν Πρόεδρον τοῦ Παλαιστινιακοῦ κράτους ἐξοχώτατον Μαχμούντ Ἀμπάς – Ἀμποῦ Μάζεν, εὐχόμεθα ὅπως κατευθύνῃ τά κυβερνητικά διαβήματα του εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν ἐπ’ ἀγαθῷ τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους, ἰδιαιτέρως δέ τῆς πλήρους ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀνεξαρτησίας, τῆς εἰρήνης καί συνδιαλλαγῆς ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν. Ἐτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά.

Ἐκ τῆς Δημαρχίας Ἰεριχοῦς ὁ Μακαριώτατος διῆλθε τὴν συνοριακὴν σιδηρᾶν πύλην, τὴν διαχωρίζουσαν τὴν Ἰεριχώ ἀπὸ τῆς Ἰσραηλινῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως τῆς περιοχῆς τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ. Διελθὼν ὁ Μακαριώτατος, ἔφθασεν εἰς τὴν Ἰεράν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ἐνταῦθα ἔτυχε θερμοτάτης ὑποδοχῆς παρὰ τῆς Ἰσραηλινῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως, τῶν Παλαιστινίων Προσκόπων, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου καί πολλοῦ λαοῦ. Ἐνδυθεὶς μανδύαν ὁ Μακαριώτατος, προεξῆρξε τῆς Θ’ Ὁρας τῶν Θεοφανίων εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τὴν καταστραφεῖσαν κατὰ τὸν πόλεμον τῶν ἑξ ἡμερῶν τοῦ 1967, προσφάτως δέ συντηρηθεῖσαν καί ἀνακαινισθεῖσαν δαπάναις τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἰεράς Μονῆς Σαρανταρίου Ὁρους Ἀρχιμανδρίτου π. Γερασίμου.

Μετά τὴν Θ’ Ὁραν ἠκολούθησεν ἡ πορεία πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου ἐν λιτανείᾳ καί ψαλμωδίᾳ ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου Ἀρχιμανδρίτου Ἀριστοβούλου ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου, πλήθους προσκυνητῶν ἀκολουθούντων ἢ καί ἰσταμένων δεξιά καί ἀριστερά τῆς ὁδοῦ καί συνωστιζομένων, ἵνα λάβωσιν εὐλογία. Ὅτε ἡ λιτανεία ἔφθασε παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου, ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε ἐπὶ ἐστημένης ἐξέδρας τοῦ Ἐσπερινοῦ καί τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ, μεθ’ ὃ κατῆλθεν εἰς τό χεῖλος τῆς ὄχθης τοῦ Ἰορδάνου καί ἐβύθισε τὸν Τίμιον Σταυρόν εἰς τό ὕδωρ, πάντων ψαλλόντων «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε».

Ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ὁ Μακαριώτατος μετέβη εἰς τὴν πλησιόχωρον Ἰεράν Μονὴν τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, ἔνθα ὁ καλῶς καί ἐπιμελῶς διευθύνων τά τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος παρέθεσεν εἰς πολλούς πλουσίαν νηστήσιμον τράπεζαν, καθ’ ὅτι ἡ Παραμονή τῶν Θεοφανίων εἶναι μία ἐκ τῶν μεγάλων νηστειῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ τὴν πόσιν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανίων.

Τὴν Πέμπτην, 6^ην / 19^ην Ἰανουαρίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανίων ἢ Ἐπιφανίων, ἥτοι ἡ μνήμη τοῦ γεγονότος τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, ὅτε ἡ ἀνθρωπότης ἔσχε καὶ Τριαδικὴν Ἐπιφάνειαν, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν βαπτιζόμενον, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἶδει περιστερᾶς «χρῖον τοῦτον θεουργικῶ ἐλαίω» καὶ τὸν Πατέρα, μαρτυροῦντα ἐξ οὐρανῶν «οὗτός ἐστι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα», (Ματθ. 3,17).

Τὴν πρωΐαν ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανίων εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως. Ἐνταῦθα εἰς τὸ Καθολικόν εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου ὁ Μακαριώτατος ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου Ἀριστοβούλου ψάλλοντος δεξιὰ καὶ τοῦ κ. Ἀλβανοῦ ἀριστερὰ τὰ τροπάρια «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων», «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις...» καὶ τὸ «ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου Σου Κύριε», τῶν κωδῶνων χαρμοσύνως κρουομένων, καὶ τῶν νηστευσάντων πιστῶν λαμβανόντων τὸν Μεγάλον Ἀγιασμόν.

Ἐν συνεχείᾳ ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, προεξάρχοντος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καὶ Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τῶν παρεπιδημούντων Μητροπολίτου Ζαγκίρε κ. Στεφάνου καὶ Ἐπισκόπου Βορείου Ἀμερικῆς κ. Σάββα ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Γεωργίας, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας οἱ προετοιμασμένοι πιστοὶ ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἀκολούθως δέ ἔλαβον τὸν Μεγάλον Ἀγιασμόν.

Μετά τὴν Ἀπόλυσιν ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἐνθα ὁ Μακαριώτατος ἠυχήθη εἰς πάντας τὸν φωτισμόν τοῦ βαπτισθέντος καὶ ἐπιφανέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ οἱ πληροῦντες τὴν αἴθουσαν πιστοὶ ἠσπασθησαν τὴν χεῖρα Αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΑΡΘΡΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗΝ ΚΑΙ "ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ" ΜΟΛΥΝΣΟ-ΛΟΓΙΑΝ

ὑπό Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Δρος Ἀθανασίου

*"Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ΑΦΟΔΕΥΜΑΤΑ μικρὰ
μετὰ μεγάλων...!"*

Ἄς ἀγωνίζεται ὁ Ἄναξ διὰ τὸ περιβάλλον, τὸ γουδι τὸ γουδοχέρι ὅμως... Ὡς γνωστόν, ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν ἡ κυανοπράσινη νεράϊδα θεωρεῖται ὡς ὁ εὐκολώτερος "σκουπιδοφάγος" τῶν εὐήθων ραθύμων, οἱ ὅποιοι καὶ τί δὲν ρίπτουν εἰς αὐτήν: Χαρτία, ἀπορρυπαντικά, ἀποφάγια, ὀχετοὺς WC οὐχὶ μόνον οἰκιῶν ἀλλὰ καὶ μεγαθηριομόρφων βαποριῶν καὶ ἄλλων, εἰς τὰ ὅποια προσθετέα καὶ τὰ ὑγρά καύσιμα τῶν ἀτυχημάτων τῶν δεξαμενοπλοίων, τὰ πυρηνικὰ ἀπόβλητα, ὅπως τὰ βαρέλια εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν πρὸ ἐτῶν, τὰ τοξικὰ χημικὰ συνήθως ἀπόβλητα τῶν ἐργοστασίων, τὰ πτώματα ἀνθρώπων ἐκ λόγων θρησκευτικῶν ὅπως εἰς τὰς Ἰνδίας, ἡ τέφρα τῶν νεκρῶν καὶ τελευταίως τὰ "αἰωνόβια" καὶ συνήθως μὴ ἀνακλυκλώσιμα πλαστικά καὶ ἄλλα πολλὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Τοιουτοτρόπως μετατρέπεται ἡ θάλασσα, εὐτυχῶς εἰς ὀρισμένας μόνον περιοχάς, εἰς θανατηφόρον μέλανα βουρκον, ὡς εἰς τὴν Ἑσπερίαν οἱ ποταμοί.

Πῶς λοιπὸν νὰ ἀνθέξει ἡ κακόμοιρος αὕτη, καίτοι ὅ,τι ἡμπορεῖ κάνει ἀπὸ τὴν πλευρά της διὰ τὴν ἀνακύκλωσιν, γιὰ νὰ ἀποτοξινωθεῖ.

Μήπως ὅμως ἐδῶ θὰ ἡμποροῦσε κανεὶς νὰ ὀμιλήσει καὶ διὰ τὴν "μόλυνσιν" τῆς θεολογίας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καὶ πράξεως; Ἐὰν ναί, τότε ποῖα τὰ μολύνοντα τὴν "ὀρθοδοξίαν" καὶ "ὀρθοπραξίαν";

Πολλὰ αὐτὰ καὶ διάφορα: Αἱ αἰρέσεις, τὰ σχίσματα, αἱ θεολογικαὶ ἔριδες καὶ διχογνωμίαι μὲ τὰς "δογματικάς" εἰσηγήσεις τῆς "Ἐβερεστείου" καὶ ἐριστικῆς θεολογίας, ἡ μὴ συμφωνία τῆς διδασκαλίας πρὸς τὴν πρᾶξιν, αἱ παρανοϊκαὶ ἐν πολλοῖς, φονταμενταλιστικαὶ ἐκτροπαί, καὶ ἄλλα "κουσουρολογικά".

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι διάφοροι παγκόσμιοι ὀργανώσεις ὅπως τῆς Green Pease διαρκῶς προσπαθοῦν ποικιλοτρόπως τοῦλάχιστον νὰ μειώσουν

τὴν μόλυνσιν τῆς ὑψηλίου. Ἀπαραίτητον ὅμως τυγχάνει οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀποβάλλουν τὴν κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς δημιουργηθεῖσαν ὑπὸ τῶν καταχθονίων δυνάμεων νοοτροπίαν τῆς ἀπορρίψεως (Wegwerfenmentalität) πολλῶν πραγμάτων ἀντὶ τῆς ἐπαναχρήσεως αὐτῶν.

Ἐν παράδειγμα εὐφύεστατον πρὸς τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ σχέδιον "βρώσεως" τῶν πλαστικῶν φιαλῶν ὑπὸ τῆς θαλασσίου ἀγελάδος (Seekuh). Αὕτη ὅμως δὲν εἶναι ζῶόν τι, ἀλλὰ εἷς πλεούμενος σκουπιδοφάγος, παρουσιασθεὶς ὑπὸ τοῦ συλλόγου One Earth One Ocean διὰ τοὺς ἐορτασμοὺς τῆς τριακονταπενταετίας τῆς γερμανικῆς ἀκτοπλοΐας ἐν Κιέλφ.

Καὶ συγκεκριμένως πρόκειται δι' ἓν πλοῖον τύπου Katamaran, μεταξὺ τῶν δύο σωμάτων τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται εἰδικὸν δίκτυον μὲ τὸ ὁποῖον ἡμποροῦν νὰ "ἀλιευθοῦν" ἀπορρίματα πλαστικῶν καὶ λοιπὰ τοιαῦτα ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ ἀπὸ τὰς εἰσόδους τῶν ποταμῶν. Ἐν πλοῖον τὸ ὁποῖον εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἓν ζῶον ἐργασίας καθ' ὅσον δύνανται νὰ ληφθοῦν εἰς αὐτὸ καὶ δείγματα ὕδατος, τὰ ὁποῖα ἀμέσως ἐξετάζονται καὶ παρέχουν πληροφορίας διὰ τὴν ποιότητα τοῦ ὕδατος καὶ τὴν ἐπιβάρυνσιν του μὲ πλαστικά (G. Bonin). Ἡ θαλασσία ἀγελάς ἢ ὁποῖα βυθίζεται μόνον ἐβδομήκοντα ἑκατοστὰ εἰς τὸ ὕδωρ, ἡμπορεῖ νὰ καταβροχθίσῃ περίπου δύο τόνους ἀπορριμάτων ἢ νὰ ὠθήσῃ εἰς τὴν παραλίαν. Τοῦτο εἶναι λίαν σημαντικόν, ἐκεῖ ὅπου ὁ τάπης τῶν ἀπορριμάτων εἶναι λίαν πυκνός, ὅπως εἰς μερικὰς ἀσιατικὰς χώρας. Ἐκατὸν σαράντα ἑκατομμύρια τόνοι ἀπορριμάτων περιφέρονται εἰς τοὺς ὠκεανούς, ἕκαστον δὲ ἔτος προστίθενται δέκα ἑκατομμύρια εἰσέτι, τὰ 60% τῶν ὁποίων προέρχονται ἐκ τῆς Ἀσίας¹.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τὴν μόλυνσιν τῶν θαλασσῶν. Τί θὰ γίνῃ ὅμως μὲ τὴν "μόλυνσιν" τῆς θεολογίας. Οὐδεὶς σχεδὸν ὁμιλεῖ περὶ τούτου, ἀδιαφορεῖ, εὐρίσκεται εἰς νάρκην, ἐρίζει ἢ οὐδὲν δύναται. Ἡ μόλυνσις ὅμως αὕτη ἐπηρραΐζει καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, γενικότερον δὲ τὸν Χριστιανισμόν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται σήμερον εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν, προσφέρων τὸ πεδῖον ἐλεύθερον εἰς ἄλλα θρησκευόμενα καὶ παραθρησκείας. Μήπως χρειαζόμεθα λοιπὸν καὶ μίαν θεολογικὴν θαλασσίαν ἀγελάδα, ἢ ὁποῖα θὰ ἐπαναφέρει τὴν θεολογίαν εἰς τὴν πρωταρχικὴν τῆς "ὀρθότητα";

Εἶναι δὲ περιέργον, τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μολύνει τὴν θάλασσαν, τὸ περιβάλλον, ἀλλὰ καὶ τὴν θεολογίαν, ἔχων ποικιλοτρόπως καὶ ἐκ διαφόρων αἰτίων μολυσμένον τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὴν καρδίαν. Καὶ ἡ μὲν μόλυνσις τῆς θαλάσσης εἶναι οὐχὶ σπανίως ὁρατὴ καὶ ὀσφραντὴ, πολλάκις ἐκπέμπουσα ὀσμάς παρισινῆς ἀρωματοποιΐας! Ἄς μὴ λησμονῶμεν τὴν προέλευσιν τοῦ Ambra καὶ τοῦ μόσχου. Ἡ δὲ μόλυνσις τῆς θεολογίας ὡς πνευματικὴ καὶ λόγῳ τῆς πλημμελοῦς ἐγκεφαλικῆς διεργασίας ὁρατὴ πῶς ἀρχικῶς, ἀποβαίνουσα ἀργότερον ὁρατοτέρα ἐκ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς. Τέλος

τά "θησαυρίσματα" τῆς θαλάσσης δυνατὸν νὰ εἶναι καὶ ἀνακυκλώσιμα, ὅμως τὰ θεολογικὰ ὄχι ἢ τοῦλάχιστον "μηρυκαστικοποιημένα καὶ παθολογικῶς μεταλλασσόμενα".

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἴσως νὰ εἶχε δίκαιον ὁ G. Flaubert ὅταν ἔγραφε: "Καὶ σὲ ὅποιαν πλευρὰν θέτει ὁ Homo Sapiens τοὺς πόδας του εἰσέρχεται -ἐὰν ἐννοεῖται εἶναι καθαροί!- ἐπὶ περιπτωμάτων!" Ἐτσι καταστήσαμε τὸν πλανήτη.

1- -, Seekuh frisst Plastik, Publik-Forum ἀρ. 19 (2016) 62.